

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument na schôdzu

A7-0204/2013

6.6.2013

SPRÁVA

o regionálnej politike ako súčasti širších systémov štátnej podpory
(2013/2104(INI))

Výbor pre regionálny rozvoj

Spravodajca: Oldřich Vlasák

Spravodajkyňa výboru požiadanej o stanovisko(*):
Sharon Bowles, Výbor pre hospodárske a menové veci

(*) Postup pridružených výborov – článok 50 rokovacieho poriadku

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
DÔVODOVÁ SPRÁVA.....	13
STANOVISKO VÝBORU PRE HOSPODÁRSKE A MENOVÉ VECI(*).....	18
STANOVISKO VÝBORU PRE ZAMESTNANOSŤ A SOCIÁLNE VECI.....	23
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE	27

(*) Postup pridružených výborov – článok 50 rokovacieho poriadku

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o regionálnej politike ako súčasti širších systémov štátnej podpory

(2013/2104(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 174 a nasl. Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), v ktorých sa stanovuje cieľ hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti a vymedzujú sa štrukturálne finančné nástroje na ich dosiahnutie,
- so zreteľom na článok 107 ods. 3 písm. a) a písm. c) ZFEÚ, v ktorých sa stanovuje nárok na regionálnu štátnu pomoc na podporu hospodárskeho rozvoja v niektorých znevýhodnených oblastiach Európskej únie,
- so zreteľom na návrh Komisie zo 6. októbra 2011 na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom fonde námorného a rybného hospodárstva zahrnuté do spoločného strategického rámca a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (COM(2012)0496), v znení zmien a doplnení (COM(2013)0146),
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 17. januára 2013 o modernizácii štátnej pomoci¹,
- so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov č. 2232/2012 z 1. februára 2013 o usmerneniach o regionálnej štátnej pomoci na obdobie 2014 – 2020,
- so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru INT/653 z 26. marca 2013 o vnútornom trhu a štátnej pomoci pre regióny,
- so zreteľom na usmernenia Komisie pre národnú regionálnu pomoc na roky 2007 – 2013²,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 8. mája 2012 s názvom Modernizácia štátnej pomoci EÚ (MŠP) (COM(2012)0209),
- so zreteľom na rozhodnutie Komisie C(2012) 7542 v konečnom znení vo veci SA 33243 Jornal de Madeira,

---

¹ Prijaté texty, P7_TA(2013)0026.

² Ú. v. EÚ C 54, 4.3.2006, s. 13.

- so zreteľom na dokument útvarov Komisie, GR pre hospodársku súťaž, ktorý obsahuje návrh usmernení pre regionálnu štátnu pomoc na obdobie 2014 – 2020¹,
  - so zreteľom na bod 57 záverov Európskej rady o viacročnom finančnom rámci (7. a 8. február 2013 – regionálna pomoc)²,
  - so zreteľom na oznámenie Komisie z roku 1998 členským štátom o prepojení regionálnej politiky a politiky hospodárskej súťaže – posilnenie koncentrácie a vzájomného súladu (COM(98)0673),
  - so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie v spojených veciach T-443/08, T-455/08T, (Mitteldeutsche Flughafen a Flughafen Leipzig/Halle vs. Komisia),
  - so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom „Najskôr myslieť v malom – Iniciatíva „Small Business Act“ pre Európu“ (COM(2008)0394),
  - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
  - so zreteľom na správu Výboru pre regionálny rozvoj a stanoviská Výboru pre hospodárske a menové veci a Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci (A7-0204/2013),
- A. keďže Komisia uskutočňuje proces modernizácie štátnej pomoci, ktorej cieľom je podpora rastu, zameranie sa na väčšie prípady a zjednodušenie, racionalizácia a urýchlené plnenie príslušných pravidiel;
- B. keďže právny základ nových návrhov podľa článku 109 ZFEÚ stanovuje len poradu s Parlamentom, a nie riadny legislatívny postup; keďže Parlament nemá žiadne slovo pri prijímaní usmernení pre regionálnu štátnu pomoc na obdobie 2014 – 2020;
- C. keďže riadny legislatívny postup o legislatívnom balíku v oblasti kohéznej politiky a európskych štrukturálnych a investičných fondov na roky 2014 – 2020 zatiaľ nebol uzavretý;
- D. keďže väčšina bežných systémov štátnej podpory má formu grantov a dotácií, daňových úľav, výnimiek, stimulov, mäkkých úverov, záruk, preferenčných úrokových sadzieb a kapitálovej účasti – ktoré udeľujú celoštátne, regionálne a miestne orgány štátnej správy a subjekty pod verejnou kontrolou – ako aj formu stúpajúceho počtu verejno-súkromných partnerstiev;
- E. keďže existuje mnoho pravidiel a usmernení o štátnej pomoci, ktoré sa uplatňujú na regionálnej, odvetvovej alebo horizontálnej úrovni, kým výber druhu pomoci je do určitej miery v rukách členských štátov;
- F. keďže podľa Komisie účelom jej usmernení pre regionálnu pomoc je podporiť konkurencieschopný a súdržný jednotný trh a súčasne zaistiť, aby sa rušivé stránky udržali na minime;

---

¹ Brusel, 2012 (bez dátumu).

² EUCO 37/13, 8.2.2013, s. 22.

- G. keďže cieľom štátnej pomoci by malo byť dosiahnuť rovnováhu s cieľmi ostatných politík EÚ, najmä politikou súdržnosti;
- H. keďže uplatňovanie a výklad pravidiel štátnej pomoci značne závisia od judikatúry Súdneho dvora;
- I. keďže existencia mechanizmu, ktorý zabezpečuje účinné zavádzanie a uplatňovanie štátnej pomoci EÚ, je jednou zo všeobecných podmienok ex-ante uvedených v navrhovanom súbore nariadení o politike súdržnosti na obdobie 2014 – 2020;
- J. keďže následný vplyv štátnej pomoci a kontroly štátnej pomoci na orgány členských štátov, regionálne a miestne orgány, ako aj na podniky, trhy a celkové hospodárstvo, sa dostatočne nevyhodnocuje, ako sa uvádza v správe Dvora audítorov s názvom Efektívnosť Komisie pri hodnotení štátnej pomoci¹;
- K. keďže príjemcov pomoci, ktorí musia brať do úvahy pravidlá o štátnej pomoci alebo pravidlá politiky súdržnosti, najviac trápia obavy z administratívneho zaťaženia;

Koordinácia pravidiel štátnej pomoci a politika súdržnosti

1. víta návrh usmernenia Komisie pre regionálnu pomoc na obdobie 2014 – 2020 ako neoddeliteľnú súčasť programu modernizácie štátnej pomoci; opätovne potvrdzuje, že podporuje prístup, pri ktorom sa pravidlá zlučiteľnosti na posudzovanie štátnej pomoci zakladajú na spoločných princípoch a sú v súlade so všeobecným nariadením o skupinových výnimkách² a s ostatnými usmerneniami; podporuje prijatie jednoduchšej, predvídateľnej a účinnejšej kontroly štátnej pomoci a pravidiel presadzovania na základe vierohodnej ekonomickej analýzy;
2. zastáva názor, že vykonávanie politiky súdržnosti a pravidiel o systémoch štátnej podpory na posilnenie investícií na miestnej a regionálnej úrovni a verejno-súkromných partnerstiev majú zásadný význam pri podpore hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti, regionálneho a miestneho rozvoja, inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu a tvorby pracovných miest; nie si je však istý, či sú pravidlá o štátnej pomoci v súlade so zavádzaním európskych štrukturálnych a investičných fondov; vyzýva preto Komisiu, aby zabezpečila súlad modernizácie štátnej pomoci s pravidlami politiky súdržnosti na roky 2014 – 2020, aby neexistovali žiadne významné rozdiely v prístupe k oblastiam, ktoré patria do rovnakej kategórie regiónu v rámci politiky súdržnosti;
3. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že v článku 190 ZFEÚ – ktorý predstavuje právny základ pre splnomocňujúce nariadenia a nepriamo aj pre všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách – sa stanovuje iba konzultácia s Parlamentom, nie spolurozhodovanie; domnieva sa, že tento deficit v demokracii nemožno tolerovať; navrhuje, aby sa spomínaný deficit odstránil čím skôr prostredníctvom medziinštitucionálnych dohôd v oblasti politiky hospodárskej súťaže a aby sa napravil v

---

¹ Osobitná správa Dvora audítorov č. 15: Efficiency of Commission in assessing State Aid (Efektívnosť Komisie pri hodnotení štátnej pomoci) 2011.

² Nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov 87 a 88 zmluvy (Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách), Ú. V. EÚ L 214, 9.8.2008, s. 3.

budúcej zmene zmluvy; poukazuje na to, že Komisia vo svojej koncepcii pre rozsiahlu hospodársku a menovú úniu predpokladá predloženie návrhov na zmenu zmluvy do roku 2014; domnieva sa, že takýto návrh by mal okrem iného obsahovať osobitný návrh na zmenu článku 109 tak, aby sa nariadenia, na ktoré sa uvedený článok vzťahuje, prijímali v súlade s riadnym legislatívnym postupom;

4. vyzýva Komisiu, aby aj naďalej vydávala nezáväznú usmernenia v oblasti hospodárskej súťaže, najmä v oblasti štátnej pomoci, pričom riadne zohľadní existujúcu judikatúru Európskeho súdneho dvora (ESD), s cieľom zabezpečiť pre zainteresované strany určitú právnu istotu;
5. zdôrazňuje skutočnosť, že prvoradou úlohou kontroly štátnej pomoci je zabezpečiť rovnaké podmienky na konkurencieschopnom a súdržnom vnútornom trhu; plne podporuje celkový zámer modernizácie štátnej pomoci, ktorý spočíva v prispôbení pravidiel štátnej pomoci potrebe podporiť hospodársky rast v EÚ; konštatuje, že je obzvlášť dôležité podporovať hospodársky rast v najviac znevýhodnených regiónoch EÚ a udržiavať pritom rušivé účinky pomoci v rámci vnútorného trhu na minime;
6. zdôrazňuje, že pravidlá štátnej pomoci, ako aj ciele politiky súdržnosti by mali viesť k zlepšeniu situácie menej rozvinutých regiónov a najviac znevýhodnených oblastí a že proces modernizácie štátnej pomoci musí odrážať ciele súdržnosti v rámci celej EÚ, t. j. prispievať k udržateľnému rozvoju regiónov a zlepšovať životné podmienky; domnieva sa, že modernizácia pravidiel hospodárskej súťaže musí vychádzať z pochopenia dosahu týchto pravidiel na regionálnej a miestnej úrovni;
7. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že podpora inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu prostredníctvom štátnej pomoci sa bude vykonávať v celkovej súdržnosti so spoľahlivými stratégiami na dlhodobú fiškálnu konsolidáciu; navrhuje, aby Komisia v príprave odporúčaní pre jednotlivé krajiny lepšie zohľadnila väzby medzi politikami štátnej pomoci a fiškálnym dohľadom, a vyzýva členské štáty, aby brali tieto väzby do úvahy pri zostavovaní svojich stabilizačných a konvergenčných programov a národných programov reforiem; zdôrazňuje potrebu zjednodušenia pravidiel a potrebu menšej, ale lepšie cielenej štátnej pomoci, majú na pamäti, že štátna pomoc má byť výnimkou, nie pravidlom; zdôrazňuje, že je potrebné, aby sa zabránilo pretekom v dotáciách medzi členskými štátmi, najmä v čase prísnych rozpočtových obmedzení v celej EÚ;
8. domnieva sa, že regionálna pomoc je účinná iba v prípade, ak sa používa striedmo a primerane a ak sa sústreďuje na najviac znevýhodnené regióny EÚ, kde je najviac potrebná; zdôrazňuje štrukturálny prínos pomoci pre regionálny rozvoj, najmä v podmienkach súčasnej hlbkej hospodárskej krízy; vyzýva Komisiu, aby uznala, že krízové kritérium „vážna porucha v hospodárstve členského štátu“ stále platí v reálnej ekonomike, rovnako ako vo finančnom sektore, a aby objasnila a štandardizovala kritériá vykonávania takéhoto hodnotenia;
9. konštatuje, že existuje oblasť prekrývania sa štrukturálnych fondov kohéznej politiky a štátnej pomoci podnikom; zdôrazňuje, že významná časť výdavkov v rámci politiky súdržnosti EÚ v období 2014 – 2020 spadá pod všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách a že v tejto súvislosti sú dôležité nielen usmernenia pre regionálnu pomoc, ale aj ďalšie horizontálne alebo odvetvové usmernenia; konštatuje, že všetky tieto nástroje

štátnej pomoci musia byť zosúladené navzájom i s cieľmi politiky súdržnosti a že všetky tieto pravidlá by mali v konečnom dôsledku zabezpečiť efektívne vynakladanie verejných prostriedkov a podporovať rast;

10. berie na vedomie význam všeobecného nariadenia o skupinových výnimkách v celkovom procese modernizácie štátnej pomoci, keďže skupinová výnimka z oznamovacej povinnosti pre určité kategórie pomoci môže výrazne znížiť administratívnu záťaž členských štátov, pričom umožní Komisii sústrediť zdroje na najviac narušajúce prípady a lepšie stanoviť priority svojho presadzovania; preto sa domnieva, že návrh nového všeobecného nariadenia o skupinových výnimkách a jeho súbor spoločných zásad mala Komisia zverejniť pred samostatnými usmerneniami;
11. víta cieľ Komisie, ktorý si vytýčila v rámci modernizácie štátnej pomoci, konkrétne objasniť, sprehľadniť a zjednodušiť jej zásady; nazdáva sa, že tieto zásady by sa mali dobre koordinovať s ostatnými politikami EÚ a mali by byť dostatočne jasné, predvídateľné a pružné, aby splnili potreby niektorých členských štátov a ich regiónov, ktoré čelia kríze a závažným hospodárskym problémom; opakuje, že uznáva úlohu, ktorú zohrávajú štátna pomoc a verejné investície pri riešení hospodárskej krízy a dosahovaní cieľov v oblasti rastu a zamestnanosti; je v tomto smere presvedčený, že Komisia by mala zabezpečiť, aby sa pomoc stanovená v budúcich usmerneniach pre regionálnu pomoc neaplikovala na verejné dotácie z európskych štrukturálnych fondov a investičných fondov; vyjadruje znepokojenie nad tým, že návrh tak ako bol zverejnený na konzultácie, nemá dostatočný dôkazový základ a mohol by ísť proti cieľu zjednodušovania;

Územné pokrytie regionálnej štátnej pomoci na obdobie 2014 – 2020

12. poznamenáva, že na rozdiel od iných typov štátnej pomoci, ktorú možno poskytovať v celej EÚ, z definície regionálnej pomoci vyplýva, že by mala byť obmedzená z geografického hľadiska i z hľadiska počtu obyvateľov;
13. nazdáva sa, že územné rozčlenenie nových usmernení pre regionálnu pomoc na obdobie 2014 – 2020 by sa však malo zachovať alebo by malo ísť nad súčasnú hranicu 45 % a že intenzita pomoci by sa mala udržať na súčasnej úrovni vzhľadom na politickú, hospodársku a sociálnu situáciu v členských štátoch, ako aj na prírodné, geografické a demografické znevýhodnenia niektorých regiónov; zdôrazňuje, že v celosvetovom kontexte môže byť hospodárstvo EÚ a ekonomiky EHP v nevýhode v porovnaní s tretími štátmi, ktoré majú menej prísne systémy zamestnanosti alebo nižšie náklady, čo ohrozuje atraktivnosť hospodárstva EÚ a ekonomík EHP; zdôrazňuje, že v znevýhodnených oblastiach EÚ sú investície a prístup k finančným prostriedkom ohrozené nutnými úpravami súvah v súkromnom sektore, škrtmi vo verejných financiách v dôsledku úspor a hospodárskou neistotou, čo zvyšuje rozdiely medzi regiónmi;
14. zastáva názor, že nové pravidlá by nemali mať reštriktívny vplyv na investície v regiónoch a na rast regiónov, keď sa presunú z kategórie menej rozvinutých do kategórie rozvinutejších štátov; uvedomuje si, že niektoré regióny, ktoré majú podľa súčasného systému nárok na štátnu pomoc, možno nebudú v budúcom období spĺňať kritérium rozčlenenia na zóny a možno budú vylúčené zo systému územného rozčlenenia; domnieva sa, že tieto regióny by mali osobitný bezpečnostný režim, ktorý by bol podobný ako v regiónoch v prechodnom období v súlade s politikou súdržnosťou, čo by zabezpečilo

väčšiu jednotnosť medzi nariadeniami v oblasti politiky súdržnosti na roky 2014 – 2013 a pravidlami hospodárskej súťaže a členským štátom umožnilo zvládať svoju novú situáciu; v tejto súvislosti navrhuje, aby sa status regiónov, ktoré sa v období 2007 – 2013 považujú za oblasti „a“, zmenil tak, aby na obdobie 2014 – 20120 patrili medzi oblasti „c“; žiada Komisiu, aby zabezpečila, že bude možné zvýšiť maximálnu intenzitu pomoci v regiónoch, ktoré predtým boli oblasťami „a“ vrátane regiónov so štatistickým efektom, a zodpovedajúco v oblastiach „c“;

15. vyzdvihuje úlohu štátnej pomoci v hospodárstvach, ktoré mimoriadne zasiahla hospodárska kríza a pre ktoré môže byť financovanie z verejných zdrojov v rámci politiky súdržnosti jediným zdrojom investícií; navrhuje v tejto súvislosti vziať do úvahy možnosť osobitných regionálnych výnimiek mimo máp regionálnej pomoci s cieľom umožniť členským štátom riešiť následky krízy; poukazuje na to, že pokiaľ ide o hospodársky rozvoj, Komisia by mala použiť obdobie 2008 – 2010, a v súvislosti s nezamestnanosťou obdobie 2009 – 2011, ako základ určenia nároku na štátnu pomoc, napriek tomu, že na základe uvedených rokov nemožno merať územný dosah otrasov, ktoré spôsobila kríza a prírodné katastrofy; žiada Komisiu, aby konala na základe najnovších a konkrétnych údajov; navrhuje, aby Komisia predĺžila platnosť súčasných usmernení pre regionálnu pomoc a regionálnych máp aspoň o 6 mesiacov, pretože nové mapy nebudú včas schválené; víta zámer Komisie uskutočniť v roku 2017 priebežné hodnotenie regionálnych máp regiónov „c“;
16. žiada Komisiu, aby sa zamyslela nad hospodárskymi účinkami svojich rozhodnutí v oblasti regionálnej pomoci zo širšieho geografického hľadiska, keďže pohraničné regióny dokážu konkurovať EHP, pokiaľ ide o umiestňovanie hospodárskych aktivít; odporúča, aby Komisia vzala túto otázku do úvahy v rámci susedskej politiky EÚ a pri rokovaniach s kandidátskymi krajinami;
17. pripomína pozíciu Európskej rady, ktorá Komisiu poverila úlohou zaistiť, aby sa brala do úvahy osobitná situácia regiónov hraničiacich s konvergenčnými regiónmi; poukazuje preto na význam vyváženého prístupu k rozdeleniu na tzv. oblasti „a“ a oblasti „c“ v záujme minimalizácie rozdielov v intenzite pomoci medzi regiónmi z rôznych členských štátov, ktoré majú spoločnú hranicu; žiada Komisiu, aby zaručila, že regiónom, ktoré nespĺňajú nároky na štátnu pomoc a hraničia s oblasťami „a“ inej krajiny, sa poskytnú osobitné prostriedky v rámci krytia pre oblasti „c“; domnieva sa, že tieto prostriedky by sa mali na základe výnimky z celkového stropu krytia prideliť členským štátom ako doplnok k príspevkom pre vopred určené a neurčené oblasti „c“; trvá na tom, že rozdiely v intenzite pomoci medzi všetkými kategóriami regiónov a všetkými veľkosťami spoločností by sa mali obmedziť na maximálne 15 %;
18. upozorňuje Komisiu na situáciu najvzdialenejších a riedko osídlených regiónov a ostrovných oblastí; navrhuje, aby štátna pomoc bola primeranou kompenzáciou za ich ostrovný charakter, odľahlosť, malú veľkosť, zložitú topografiu, obmedzenia súvisiace s klímou a veľkosťou trhu; žiada, aby sa pre tieto územia balík legislatívnych opatrení v oblasti politiky súdržnosti zosúladiť s prevádzkovou pomocou v rámci požiadaviek politiky hospodárskej súťaže; žiada, aby Komisia v nových usmerneniach pre regionálnu štátnu pomoc opätovne jasne uviedla zásady neznižovania a časovej neobmedzenosti operačnej pomoci v týchto regiónoch; žiada Komisiu, aby objasnila svoje vymedzenie

štátnej pomoci poskytovanej najvzdialenejším regiónom, pričom sa osobitne odkáže na dodatočné náklady na dopravu;

19. vyzýva Komisiu, aby do zoznamu vopred vymedzených oblastí „c“, na ktoré sa vzťahuje článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, zahrnula regióny úrovne NUTS 2 tvorené výlučne ostrovom alebo niekoľkými ostrovmi;
20. navrhuje, aby sa členským štátom umožnilo využívanie širšej skupiny parametrov na určenie regionálnych nevýhod, aby sa pri určovaní splnenia nárokov na štátnu pomoc z priestorového hľadiska okrem nízkej hustoty obyvateľstva zohľadnili aj iné kritériá, napríklad geografické nevýhody, nevýhodné demografické podmienky alebo pravdepodobnosť prírodných katastrof; zastáva názor, že štátna pomoc predstavuje legitímnu kompenzáciu za znevýhodnenie spočívajúce v izolovanosti, odľahlosti a malého územia a že takáto podmienka by sa mala považovať za nezávislé kritérium na účely územného pokrytia regionálnej štátnej pomoci v období 2014 – 2020, aby ostrovné územia mohli prekonávať svoje štrukturálne nevýhody a aby sa zaistili podmienky hospodárskeho, sociálneho a územného rastu;

Administratívne obmedzenia pravidiel štátnej pomoci v kontexte politiky súdržnosti

21. domnieva sa, že uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci v rámci programov politiky súdržnosti by sa dalo lepšie dosiahnuť zameriavaním sa na lepšie zacielenú podporu veľkého rozsahu, zjednodušené pravidlá vrátane pravidiel oznamovania, a rozšírením horizontálnych kategórií v splnomocňujúcom nariadení¹ a rozsahu pravidiel o skupinových výnimkách vo všeobecnom nariadení o skupinových výnimkách; odporúča zvýšenie stropov de minimis; poukazuje na to, že zvýšenie stropov de minimis, najmä v prípade poľnohospodárstva, rybolovu a dopravy v najvzdialenejších regiónoch a ostrovných oblastiach by im mohlo pomôcť pri dosahovaní rovnakej úrovne konkurencieschopnosti, akú majú kontinentálne regióny;
22. opätovne vyzýva Komisiu, aby okamžite poskytla jasné usmernenia na posudzovanie toho, čo je a čo nie je štátna pomoc podľa vymedzenia v článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a aby tiež stanovila podrobné kritériá pre rozlišovanie medzi významnými a menej významnými prípadmi štátnej pomoci, ako sa uvádza v pláne modernizácie štátnej pomoci;
23. zastáva názor, že pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach Mitteldeutsche Flughafen a Flughafen Leipzig/Halle v. Komisia, je dôležité zaručiť správne uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci v rámci programov politiky súdržnosti v projektoch infraštruktúry využívaných na hospodárske činnosti, aby sa zaistilo, že miestne a regionálne orgány a/ani ich verejné subjekty nemusia čeliť žiadnej ďalšej administratívnej záťaži; zdôrazňuje že vykonávanie týchto projektov by nemalo ohroziť náročné pravidlá finančného riadenia vrátane pravidiel o zrušení viazanosti, ktoré platia pre politiku súdržnosti a prax podávania sťažností pri postupoch súvisiacich so štátnou pomocou;
24. v záujme zaistenia zjednodušeného, ale jednotného prístupu opakuje svoju požiadavku, aby sa ujasnilo hodnotenie štátnej pomoci, ktorú členské štáty udeľujú podľa všeobecného

¹ Nariadenie Rady č. 994/98 zo 7. mája 1998. Ú. v. ES L 142. 14.5.1998, s.1.

nariadenia o skupinových výnimkách, pretože toto hodnotenie môže predstavovať osobitné ťažkosti nielen pre malé a stredné podniky, ale aj pre miestne a regionálne orgány a ich subjekty v rámci tvorby programov politiky súdržnosti na obdobie 2014 – 2020; zdôrazňuje, že úsilím o zjednodušenie by nemalo byť poškodené presadzovanie práva;

25. zdôrazňuje, že všeobecné podmienky ex-ante pre poskytovanie štátnej pomoci v rámci politiky súdržnosti si vyžadujú, aby Komisia k prípadom štátnej pomoci pristupovala proaktívnejšie, najmä ak sa zvýši objem a rozsah pomoci vyňatej z oznamovacej povinnosti; súhlasí s názorom Dvora audítorov v tom, že Komisia by mala zvýšiť informovanosť o povinnosti oznamovania, propagovať najlepšie postupy, poskytovať ciele informácie o rôznych druhoch oznamovania, zabezpečovať uverejňovanie pravidelne aktualizovanej sekcie, ktorá sa zaoberá často kladenými otázkami, na svojej webovej stránke, a vytvoriť helpdesk poskytujúci informácie o výklade usmernení;
26. domnieva sa, že členské štáty a regióny by svoju činnosť mali lepšie koordinovať s Komisiou, pokiaľ ide o kvalitu a presnosť informácií, ktoré predkladajú, a oznámení, ktoré pripravujú; vyzýva členské štáty, aby zabezpečili náležité uplatňovanie podmienok ex-ante týkajúcich sa štátnej pomoci v rámci politiky súdržnosti, ako aj lepšie dodržiavanie pravidiel štátnej pomoci na vnútroštátnej úrovni;
27. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby svoje informačné kampane o pravidlách štátnej pomoci zameriavali konkrétne na regionálne a miestne orgány, z ktorých mnohé udelili štátnu podporu len zriedkavo, a preto majú iba obmedzené poznatky o pravidlách, ktoré sa na ňu vzťahujú; vyzýva Komisiu, aby túto skutočnosť vzala do úvahy pri hodnotení podmienok ex-ante, ktoré platia pre poskytovanie štátnej pomoci v členských štátoch;
28. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že povinnosti v oblasti správy, práva a transparentnosti uplatňovania pravidiel modernizácie štátnej pomoci budú naďalej čo najjasnejšie; nazdáva sa, že niektoré novo navrhnuté pravidlá v návrhu usmernení pre regionálnu štátnu pomoc na obdobie 2014 – 2020, napríklad protichodné scenáre, jasný dôkaz, že pomoc má vplyv na výber investícií alebo na podmienku, že práce na projekte sa nesmú začať skôr, než verejné orgány prijmú rozhodnutie o udelení pomoci, ktoré by Komisia v nastávajúcom období rada chcela zaviesť tak pre podniky uchádzajúce sa o stimuly, ako aj pre členské štáty a ich regionálne a miestne štruktúry, sú v rozpore so zásadou zjednodušenia a odľahčenia byrokracie, ktorú presadzuje v politike súdržnosti a ostatných európskych a vnútroštátnych politikách; opakuje, že takéto pravidlá môžu znamenať, že určité projekty budú vylúčené z investičnej pomoci alebo že nikdy sa nikdy nezačnú realizovať; domnieva sa, že požiadavka pravidelne posudzovať to, či je štátna pomoc v najvzdialenejších regiónoch žiaduca, by mohla ohroziť bezpečnosť a predvídateľnosť, ktoré investori a podniky potrebujú pri hľadaní príležitostí v dotknutých regiónoch;

Prítťažlivosť regiónov a pravidiel štátnej pomoci

29. zdôrazňuje význam zabezpečenia jasných a priamočiarych pravidiel regionálnej a sektorovo špecifickej štátnej pomoci pre prilákanie priamych zahraničných investícií do EÚ a jej regiónov a tiež pre zabezpečenie ich globálnej konkurencieschopnosti, ako aj ich hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti;

30. víta novo navrhnuté pravidlá o transparentnosti (odseky 127 a 128 návrhu usmernení); nabáda členské štáty, aby tieto pravidlá dodržiavali a aby na ústrednej internetovej stránke zverejnili kompletne a presné informácie o poskytnutej pomoci;
31. naliehavo vyzýva Komisiu, aby zjednodušila a sprehľadnila prístup k štátnej pomoci pre MSP v najviac znevýhodnených regiónoch, a aby uznala ich význam pre regionálny rozvoj; zároveň Komisiu žiada, aby zintenzívnila činnosť v oblasti presadzovania predpisov vo významnejších, potenciálne problematickejších prípadoch;
32. berie na vedomie problémy týkajúce sa investičnej pomoci pre veľké podniky, ktoré uviedla Komisia, vzhľadom na existujúce dôkazy o tom, že nemá dostatočný stimulačný účinok; domnieva sa, že hoci by sa štátna pomoc mala v prvom rade poskytovať MSP, vylúčenie veľkých spoločností ako kategórie, do ktorej patria aj rodinné podniky prekračujúce rámec definície MSP alebo podnikov so strednou kapitalizáciou, z pravidiel štátnej pomoci v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, nie je opodstatnené vzhľadom na ich prínos k zamestnanosti, dodávateľské reťazce, ktoré vytvárajú spolu s MSP, ich spoločný podiel na inováciách, výskume a vývoji, ako aj ich pozitívnu úlohu v boji proti hospodárskej kríze; zastáva názor, že prítomnosť veľkých podnikov je často kľúčom k úspechu malých a stredných podnikov, ktoré majú prospech z klastrov vedených veľkými podnikmi a z ich subdodávateľských činností; pripomína, že samotná Komisia uznala podiel investícií zo strany veľkých podnikov na vytvorení reťazového účinku a prístupe EÚ k svetovým trhom; zdôrazňuje, že rozhodnutie o vylúčení veľkých podnikov v oblastiach „c“ by mohlo viesť k stratám pracovných miest, obmedzeniu hospodárskej činnosti v regiónoch, zníženiu regionálnej konkurencieschopnosti a atraktívnosti pre zahraničné investície a k presunu podnikov do iných oblastí, či už v rámci EÚ, alebo mimo nej; domnieva sa preto, že takéto podniky by mali mať stále nárok na štátnu pomoc v oblastiach „c“, pričom by sa na ňu mala vzťahovať osobitná kontrola v nadväznosti na individuálnu notifikáciu a dodatočné kritériá zlučiteľnosti týkajúce sa stimulačného účinku a prínosu pre regionálny rozvoj z hľadiska vytvárania klastrov a subdodávateľských činností;
33. domnieva sa, že nároky veľkých podnikov na stimuly štátnej pomoci by sa mali určovať nielen na základe veľkosti podniku či odvetvia, v ktorom fungujú, ale aj na základe odhadovaného počtu pracovných miest, ktoré by mohli pomocou takéhoto stimulu vytvoriť a zachovať, kvality a udržateľnosti dotknutých pracovných miest alebo projektu a dlhodobého vplyvu na rozvoj regiónu vrátane sociálnych hľadísk; zdôrazňuje, že v súlade so zásadou subsidiarity by o tom, ktoré konkrétne projekty majú najvyšší potenciál dosiahnuť ciele politik EÚ, by mali rozhodovať členské štáty, príslušné regióny a orgány miestnej samosprávy;
34. súhlasí s Komisiou, že treba zabrániť tomu, aby štátna pomoc viedla k premiestňovaniu činností z jedného miesta na druhé v rámci EHP; vyjadruje však pochybnosti o navrhovaných odsekoch 24 a 25 a 122 až 124, keďže sa domnieva, že v dostatočnej miere nedopĺňajú politiku súdržnosti a nie sú v súlade s cieľom zjednodušovania; konštatuje najmä, že je zrejmé, že dvojročná lehota bola stanovená úplne náhodne a že presadzovanie tohto pravidla sa možno nebude dať zabezpečiť, keďže bude ťažké dokázať akúkoľvek kauzálnu spojitosť, ako aj existenciu plánu na dva roky dopredu; vyjadruje znepokojenie nad tým, že na základe tohto pravidla sa môžu uprednostňovať

mimoeurópske podniky pred európskymi a že to môže viesť k premiestňovaniu činnosti mimo EHP, pričom by inak bolo možné prilákať tieto činnosti prostredníctvom regionálnej pomoci do podporovaných oblastí;

35. berie na vedomie riziká premiestňovania podnikov, ktorým sa udelila štátna pomoc, v rámci EÚ, ako aj mimo nej, ktoré sú v daných regiónoch veľmi reálne; berie na vedomie doložku o záruke, ktorú navrhuje Komisia a na základe ktorej by spoločnosti museli zachovať investície a pracovné miesta vytvorené v oblasti, v ktorej bola pomoc udelená, pretože v opačnom prípade by ju museli vrátiť; upozorňuje Komisiu na prebiehajúce rokovania o nariadeniach v oblasti politiky súdržnosti na roky 2014 – 2020 a žiada, aby sa zosúlادili príslušné obdobia v rámci politiky súdržnosti a politiky hospodárskej súťaže v záujme zachovania investícií a pracovných miest zo strany podnikov, ktorým sa poskytli finančné prostriedky EÚ resp. štátna pomoc;
36. vyjadruje pochybnosti aj o tom, že regionálna pomoc sa nesmie poskytnúť „podnikom, ktoré sú v ťažkostiach, v zmysle usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem, ktoré sú v ťažkostiach“ (odsek 11 navrhovaných usmernení); domnieva sa, že voči spoločnostiam, v ktorých prebieha reštrukturalizácia, by sa nemali uplatňovať prísnejšie opatrenia, a to najmä z toho dôvodu, že a priori negatívne posúdenie ich žiadostí o pomoc by mohlo viesť k premiestneniu činnosti mimo EÚ; upozorňuje, že reštrukturalizácia spoločností vykonávaná zodpovedným spôsobom je v súčasnom neistom a neustále sa vyvíjajúcom podnikateľskom prostredí najdôležitejším opatrením, ktoré dokáže z dlhodobého hľadiska zabezpečiť udržateľnosť investícií, pracovných miest a rastu; konštatuje, že toto pravidlo v navrhovanom znení je nielen v rozpore s potrebou pomáhať spoločnostiam zasiahnutým krízou v podporovaných oblastiach, ale že je zároveň nemožné ho vykonávať, keďže v usmerneniach nie sú podniky v ťažkostiach presne vymedzené; pripomína svoje uznesenie z 15. januára 2013 s odporúčaniami pre Komisiu o informovaní pracovníkov a konzultáciách s nimi, predvídaní a riadení reštrukturalizácie¹, v ktorom vyzýva na predloženie právneho aktu o uvedených záležitostiach, a žiada Komisiu, aby konala bezodkladne;
37. vyjadruje presvedčenie, že je veľmi dôležité ponechať určitú mieru flexibility na preskúmanie usmernení, ako sa uvádza v navrhovanom odseku 177, aby boli možné ich akékoľvek budúce zmeny podľa potreby, keďže tieto usmernenia sú navrhnuté na obdobie siedmich rokov;
38. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii.

---

¹ Prijaté texty, P7_TA(2013)0005.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Úvod

Európska komisia začala diskusiu o legislatívnom balíku v oblasti politiky súdržnosti v júni 2011. Jej zámerom je prispieť prostredníctvom investícií v oblasti politiky súdržnosti ku konkurencieschopnejšej Európskej únii a k stratégii Európa 2020 a zároveň pomôcť menej rozvinutým regiónom vyrovnat' úroveň svojho rozvoja na úroveň rozvinutejších regiónov. V dôsledku zmien zavedených Lisabonskou zmluvou podliehajú právne predpisy v oblasti politiky súdržnosti riadnemu legislatívnemu postupu, ktorý umožňuje, aby Európsky parlament politicky prispieval do nariadení. Medziinštitucionálne diskusie sa zatiaľ neskončili a stále sa hľadá kompromis v mnohých otázkach.

Z hľadiska štátnej pomoci legislatívny balík v oblasti politiky súdržnosti zavádza podmienky štátnej pomoci ex-ante, ktoré musia členské štáty splniť. Cieľom balíka je zabezpečiť účinné presadzovanie a uplatňovanie zákona EÚ o štátnej pomoci v rámci politiky súdržnosti a mal by sa vzťahovať na všetky druhy podpory (vrátane pomoci *de minimis*, grantov a pomoci poskytovanej prostredníctvom finančných nástrojov). Komisia bude sledovať, či všetky členské štáty dodržiavajú tieto podmienky ex-ante a či sú vlády jednotlivých štátov schopné riešiť jednotlivé prípady vrátane včasnej nápravy.

V máji 2012 Komisia začala s procesom modernizácie pravidiel štátnej pomoci, keď vydala oznámenie o modernizácii štátnej pomoci. Tri hlavné ciele tohto procesu sú: zameranie na rast pri súčasnom udržiavaní posilňovania, dynamiky a konkurencieschopnosti vnútorného trhu, sústredenie sa na najväčšie prípady štátnej pomoci narušujúce vnútorný trh a optimalizácia a upevnenie rozhodnutí týkajúcich sa postupov štátnej pomoci. Po tomto procese nasledovalo vydanie série nových návrhov pravidiel sektorovo špecifickej štátnej pomoci a nový návrh usmernení pre pravidlá regionálnej štátnej pomoci. Všetky tieto dokumenty boli od februára do apríla 2013 otvorené verejnej konzultácii a očakáva sa, že Komisia by ich mala formálne schváliť do leta.

Návrh usmernení pre regionálnu štátnu pomoc, ktorý zverejnila Komisia začiatkom tohto roka, zavádza viacero nových bodov, z ktorých najdôležitejšie sú tieto:

- prehodnotenie územného rozdelenia na zóny v nových usmerneniach a zníženie celkového stropu krytia oblastí, ktoré majú nárok na pomoc, na 42 %
- zníženie intenzity pomoci v oblastiach „A”
- zavedenie niektorých nových administratívnych povinností, ktoré musia príjemcovia pomoci splniť
- vylúčenie veľkých podnikov z pomoci v oblastiach „C” a obmedzenie výrobných investícií pre ne v oblastiach „A”.

Usmernenia pre regionálnu štátnu pomoc budú doplnené zmenenými všeobecnými pravidlami o skupinových výnimkách (pravdepodobne koncom roka 2013), ktoré spolu s pravidlom pomoci *de minimis*, pomocou poskytnutou v rámci existujúcich programov, pomocou projektom zavedeným ako služby všeobecného hospodárskeho záujmu v súlade s

rozhodnutím Komisie o službách všeobecného hospodárskeho záujmu¹ a pomocou, na ktorú sa uplatňuje nariadenie 1370/2007², tvoria skupinu výnimiek, na ktoré sa nevzťahuje povinnosť predchádzajúceho oznamovania.

V procese modernizácie štátnej pomoci má Európsky parlament len poradnú, nie spolurozhodovaciu úlohu. Európsky parlament vyjadril svoje znepokojenie nad demokratickým deficitom takéhoto rozhodovania vo svojom uznesení zo 17. januára 2013 o modernizácii štátnej pomoci. Z regionálnej perspektívy toto uznesenie v dôležitých bodoch poukázalo na úlohu stimulov štátnej pomoci pre členské štáty a ich regióny v čase krízy, vyzvalo Komisiu, aby bola aktívnejšia pri rozlišovaní medzi dôležitými a menej dôležitými prípadmi, a upozornilo na 40 % prípadov v rámci všeobecného nariadenia o skupinových výnimkách, ktoré sú podľa Dvora audítorov problematické.

Európsky súdny dvor vydal v decembri 2012 rozsudok vo veci Leipzig-Halle. Súd rozhodol, že existuje vzťah medzi využívaním infraštruktúry ako hospodárskou činnosťou a výstavbou na účely jej neskoršieho využitia. Keďže členské štáty majú tendenciu uvažovať tak, že výstavba infraštruktúry nepodlieha pravidlám o štátnej pomoci (z dôvodu jej úlohy verejného záujmu), povinnosť oznamovania voči Komisii často nedodržia. To by sa už nemalo v budúcnosti stávať, keďže rozsudok Súdného dvora týkajúci sa verejnej infraštruktúry túto vec objasnil. Jednako by to však znamenalo väčší tlak na verejné orgány financujúce výstavbu verejnej infraštruktúry v rámci budúcej politiky súdržnosti, ako aj obavy z väčšieho administratívneho zaťaženia miestnych a regionálnych samospráv, ktoré investujú do takýchto projektov.

So zreteľom na uvedené otázky, ktoré sú vzájomne prepojené a budú mať vplyv na tvorbu a uskutočňovanie politiky súdržnosti po roku 2014, výbor REGI sa rozhodol zareagovať a vydať návrh na uznesenie Európskeho parlamentu.

Koordinácia pravidiel štátnej pomoci a politika súdržnosti

V súlade so Zmluvou o fungovaní EÚ by sa politika súdržnosti mala zameriavať na hospodársky, sociálny a územný stav postihnutých a menej rozvinutých regiónov³. V zmluve sa tiež stanovuje, že pomoc poskytnutá na zlepšenie štrukturálnej, hospodárskej a sociálnej situácie menej rozvinutých regiónov sa považuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom EÚ⁴. Hoci tieto dve politiky EÚ – politika poskytovania štátnej pomoci a politika súdržnosti – majú rôzne pozadie, určité hodnoty majú spoločné: pomoc postihnutým regiónom, podpora ich rozvoja, podpora oblastí s nižším životným štandardom alebo oblastí s vysokou nezamestnanosťou.

Inštitúcie EÚ by sa mali usilovať o koordinovaný prístup k obojm politikám. Súčasný naplánovanie prác na hlavných legislatívnych predpisoch oboch politik, ako ani rôzne postupy ich schvaľovania nezabezpečujú ani sčasti jasnosť v otázke ich vzájomného spolupôsobenia. Pravidlá o štátnej pomoci, alebo konkrétnejšie, čo je dôležité pre regionálny rozvoj, usmernenia pre regionálnu štátnu pomoc, Komisia zrejme prijme ešte pred ukončením

¹ [http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52011XC1129\(02\):SK:NOT](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52011XC1129(02):SK:NOT).

² Nariadenie (ES) č. 1370/2007 z 23. októbra 2007 o službách vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave.

³ Článok 174 ZFEÚ.

⁴ Článok 107 ZFEÚ.

mediiinštitucionálnych rokovaní o tomto legislatívnom balíku.

To môže v skutočnosti viesť k rôznym prístupom v oboch politikách a nedostatočnému zabezpečeniu jasných, predvídateľných a pružných pravidiel, ktoré by boli v súlade s politikou súdržnosti.

Územné pokrytie regionálnej štátnej pomoci na roky 2014 – 2020

Zavedenie nového stropu pre územné pokrytie nových pravidiel štátnej pomoci a zníženie intenzity pomoci v regiónoch „a“ sú jednými z hlavných bodov nových usmernení pre regionálnu štátnu pomoc. Spravodajca by toto chcel spochybnit', pretože v EÚ existujú určité obavy, ktoré svedčia o tom, že takéto rozhodnutie by sa nemalo prijať teraz.

Prvým argumentom je kríza a úloha verejných investícií v období hospodárskych ťažkostí členských štátov. Úloha štátnej pomoci udelenej v tomto období má zásadný význam pre regionálny rozvoj a nemožno ju podceňovať. Ako uvádza Dvor audítorov, „*štátna pomoc pre odvetvie priemyslu a služieb (s výnimkou železníc, ostatnej dopravy, poľnohospodárstva a rybného hospodárstva) kolísala na úrovni 0,5 % HDP EÚ 27 až do prepuknutia finančnej krízy v druhej polovici roka 2008, ale v roku 2009 vzrástla až na 3,5 % HDP alebo 410 mld. EUR, čo je najvyššia zaznamenaná úroveň od roku 1990, kedy Komisia začala uskutočňovať svoje prieskumy štátnej pomoci.*“¹ Je jasné, že udeľovanie nástrojov štátnej podpory a stimulov niektorým členským štátom a ich regiónom im pomáha zvládnuť ich hospodársku situáciu a prispieva k rastu a zamestnanosti.

Napriek tomu sme sa o tom, že modernizácia štátnej pomoci musí prebiehať opatrne a musí vychádzať z reality, nepoučili len na základe krízy. Sú tu aj ďalšie problémy – konkurencieschopnosť EÚ na celosvetovom trhu v porovnaní s tretími štátmi, ktoré majú tú výhodu, že uplatňujú voľnejšie systémy zamestnávania či nižších nákladov, alebo politická a sociálna situácia v členských štátoch. Toto všetko by mali byť dostatočne silné argumenty na to, aby sa upustilo od pôvodného zámeru zmenšiť územné pokrytie nových usmernení pre regionálnu štátnu pomoc na obdobie 2014 – 2020 alebo od obmedziť intenzitu pomoci v regiónoch. Modernizácia štátnej pomoci musí brať do úvahy reálnu situáciu členských štátov a ich regiónov a chápať vplyv nových pravidiel na regionálnej a miestnej úrovni.

Veľmi zložitá je aj situácia v regiónoch, ktoré nie sú zahrnuté do máp regionálnej štátnej pomoci. Neposkytnutie pomoci týmto regiónom prostredníctvom akejkoľvek osobitnej záchranej siete, ako sa používa v regiónoch v prechodnom období v rámci politiky súdržnosti, by sa považovalo za nespravodlivé a mohlo by im sťažiť dosahovanie cieľov stratégie Európa 2020. Riešením by mohlo byť napríklad to, že všetky súčasné oblasti „a“ by sa považovali za oblasti „c“ bez ohľadu na ich oficiálne štatistiky týkajúce sa hospodárskej situácie.

Administratívne obmedzenia pravidiel štátnej pomoci v kontexte politiky súdržnosti

V záujme účinnejšieho a ľahšieho uplatňovania pravidiel štátnej pomoci v rámci politiky súdržnosti je dôležité, aby sa modernizácia štátnej pomoci sústreďovala na pomoc vo veľkom rozsahu a na zjednodušovanie pravidiel. To by bolo možné dosiahnuť zvýšením stropu de

---

¹ Osobitná správa Dvora audítorov č. 15: Efficiency of Commission in assessing State Aid (Účinnosť Komisie pri posudzovaní štátnej pomoci). 2011.

minimis alebo rozšírením horizontálnych kategórií v splnomocňujúcom nariadení¹ a rozsahu pôsobnosti pravidiel o skupinových výnimkách vo všeobecnom nariadení o skupinových výnimkách².

Rovnako bude potrebné, aby Komisia a členské štáty lepšie uplatňovali pravidlá o výnimkách. Komisia by mala jasne stanoviť, ktoré pravidlá platia pre dôležité a menej dôležité prípady, zatiaľ čo členské štáty by mali príjemcom pomoci poskytovať včas a v plnom rozsahu informácie, keď sa pýtajú na konkrétne veci. Podľa názoru spravodajcu by mala Komisia zaujať aktívnejší prístup, ktorý by viedol k zvyšovaniu informovanosti o prípadoch štátnej pomoci, konkrétne pokiaľ ide o miestne a regionálne orgány, ktoré štátnu pomoc poskytujú len príležitostne.

Po vydaní rozsudku Európskeho súdneho dvora v spojených veciach *Mitteldeutsche Flughafen and Flughafen Leipzig/Halle vs.* Komisia očakávajú členské štáty a miestne a regionálne orgány v súvislosti so štátnou pomocou zvýšený objem administratívnych činností a byrokracie pri správe svojich projektov v rámci politiky súdržnosti. Týka sa to najmä projektov zameraných na veľkú infraštruktúru, keď sa o nich uvažuje v súvislosti s budúcou hospodárskou činnosťou.

Správa Dvora audítorov upozorňuje na zdĺhavosť postupov predbežného zisťovania a oznamovania. V 40 % prípadov trvá prijatie rozhodnutia vyše 6 mesiacov. Komisia často využíva svoje právo vyžiadať si od členských štátov objasňujúce informácie, čo sa často deje tesne pred uplynutím zákonného termínu. Keďže členské štáty v mnohých prípadoch neodpovedajú načas a svoju odpoveď odkladajú, celý proces sa nesmierne predlžuje. To isté platí aj v prípade formálneho vyšetrovacieho postupu – postup podávania sťažností je zdĺhavý a nedostatočne transparentný. Vzhľadom na to môžu mať miestne a regionálne orgány problémy pri dodržiavaní prísnych pravidiel o finančnom riadení vrátane pravidiel o zrušení viazanosti, ktoré platia pre politiku súdržnosti.

Nové pravidlá štátnej pomoci spochybňujú zámer zjednodušiť vykonávanie politiky súdržnosti a ostatných politík EÚ. Väčšia potreba predbežného oznamovania alebo oznamovania v rámci projektov infraštruktúry spadajúcich pod EFRR alebo kohézny fond znamenajú pre projekty viac byrokracie. Zvýšený objem po administratívnej stránke je plánovaný aj pre podniky v rámci pravidiel regionálnej štátnej pomoci na obdobie 2014 – 2020, okrem iného zavedením takých aspektov, ako sú protichodné scenáre, jasný dôkaz toho, že pomoc má vplyv na výber investícií alebo na podmienku, že práce na projekte sa nesmú začať skôr, než verejné orgány prijmú rozhodnutie o udelení pomoci. Keďže postupy sú už beztak zdĺhavé a samotné členské štáty často celkom nechápu, čo a ako majú hodnotiť, táto skutočnosť môže nakoniec viesť k vylúčeniu niektorých projektov z investičnej pomoci.

Zvýšenie príťažlivosti regiónov prostredníctvom pravidiel štátnej pomoci

Možnosť členských štátov poskytovať stimuly, či už v podobe grantov, daňových úľav, stimulov, pôžičiek alebo záruk, často zvyšuje príťažlivosť regiónov z hľadiska priamych zahraničných investícií. Podmienky v oblastiach umožňujúcich poskytnutie pomoci veľkým

¹ Nariadenie Rady č. 994/98 zo 7. mája 1998.

² Všeobecné nariadenie Európskej komisie o skupinových výnimkách (č. 800/2008) zo 6. augusta 2008.

podnikom by však mali byť, v súlade s navrhovanými usmerneniami pre regionálnu štátnu pomoc, obmedzené. Vylučujú veľké podniky v oblastiach „c” a obmedzujú výrobné investície v oblastiach „a”. V týchto regiónoch by sa podľa návrhu Komisie mali umožniť výrobné investície len pre malé a stredné podniky a pre veľké by sa mali obmedziť.

Toto rozhodnutie je však prepojené aj s politikou súdržnosti. V návrhu nariadenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja z mája 2011 Komisia navrhla všeobecne vylúčiť veľké podniky z výrobných investícií. S návrhom však nesúhlasili Európsky parlament ani Rada a počas medziinštitucionálnych rokovaní vyjadrili vôľu otvoriť niektoré investičné priority aj pre tieto veľké podniky a ich výrobné investície.

V nových usmerneniach pre regionálnu štátnu pomoc by sa mal odraziť súčasný vývoj rokovaní o EFRR, ako aj postoj obidvoch inštitúcií v súvislosti s účasťou iných podnikov ako MSP na regionálnom rozvoji. Určitý význam má argument, že rozhodnutie o tom, ktorý podnik by mal alebo nemal mať nárok na udelenie pomoci v oblastiach zahrnutých do usmernení pre regionálnu štátnu pomoc, by sa malo v súlade so zásadou subsidiarity prijať na vnútroštátnej alebo miestnej, či regionálnej úrovni. Spravodajca je však taktiež presvedčený, že kritériom udelenia či neudelenia pomoci by nemala byť veľkosť podniku, ale jeho prínos k regionálnemu rozvoju, zamestnanosti, kvalite investícií a udržateľnosti projektu.

28.5.2013

STANOVISKO VÝBORU PRE HOSPODÁRSKE A MENOVÉ VECI(*)

pre Výbor pre regionálny rozvoj

k regionálnej politike ako súčasť širších systémov štátnej podpory
(2013/2104(INI))

Spravodajkyňa výboru požiadanej o stanovisko (*): Sharon Bowles

(*) Pridružený výbor – článok 50 rokovacieho poriadku

NÁVRHY

Výbor pre hospodárske a menové veci vyzýva Výbor pre rozvoj, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

1. víta návrh usmernení Komisie pre regionálnu pomoc na obdobie 2014 – 2020, ktorý považuje za neoddeliteľnú súčasť programu modernizácie štátnej pomoci; opätovne zdôrazňuje, že podporuje prístup, pri ktorom pravidlá pre zlučiteľnosť na posudzovanie štátnej pomoci vychádzajú zo spoločných zásad a sú v súlade so všeobecným nariadením o skupinových výnimkách a s ostatnými usmerneniami; uprednostňuje prijatie jednoduchších, predvídateľných a účinnejších pravidiel na kontrolu štátnej pomoci a presadzovanie príslušných predpisov, ktoré vychádzajú z náležitej ekonomickej analýzy;
2. berie na vedomie význam všeobecného nariadenia o skupinových výnimkách v rámci celého programu modernizácie štátnej pomoci, keďže skupinové výnimky z oznamovacej povinnosti pre niektoré druhy pomoci môžu výrazne znížiť administratívnu záťaž členských štátov a zároveň umožniť Komisii sústrediť svoje zdroje na najproblematickejšie prípady a lepšie stanovovať priority pre svoje činnosti v oblasti presadzovania predpisov; domnieva sa preto, že pred akýmkoľvek konkrétnymi usmerneniami by Komisia mala schváliť návrh nového všeobecného nariadenia o skupinových výnimkách a v ňom uvedený súbor všeobecných zásad;
3. vyjadruje poľutovanie nad tým, že v článku 109 ZFEÚ, ktorý predstavuje zmluvný základ pre splnomocňujúce nariadenia a nepriamo aj pre všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách, sa stanovuje iba porada s Parlamentom, nie spolurozhodovanie; domnieva sa,

že tento demokratický deficit nemožno tolerovať; navrhuje, aby sa spomínaný deficit odstránil čím skôr prostredníctvom medziinštitucionálnych dohôd v oblasti politiky hospodárskej súťaže a navrhuje, aby sa napravil aj v rámci budúcej zmeny zmluvy; upozorňuje, že Komisia vo svojom pláne na prehĺbenie hospodárskej a menovej Únie počíta s návrhmi na zmenu zmluvy do roku 2014; domnieva sa, že súčasťou takéhoto návrhu by okrem iného mal byť konkrétny návrh na zmenu článku 109 ZFEÚ, aby bolo možné prijať nariadenia uvedené v tomto článku v súlade s riadnym legislatívnym postupom;

4. nabáda Komisiu, aby naďalej vydávala nezáväznú usmernenia typu v oblasti politiky hospodárskej súťaže, predovšetkým pokiaľ ide o štátnu pomoc, a aby pritom náležite zohľadnila platnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, aby zainteresovaným stranám zaručila určitú mieru právnej istoty;
5. víta nové pravidlá o transparentnosti, ktoré boli navrhnuté (odseky 127 a 128 návrhu usmernení); nabáda členské štáty, aby tieto pravidlá dodržiavali a aby na ústrednej internetovej stránke zverejnili kompletné a presné informácie o poskytnutej pomoci;
6. zdôrazňuje, že hlavným cieľom kontroly štátnej pomoci je zabezpečenie rovnakých podmienok pre všetkých na konkurencieschopnom a celistvom vnútornom trhu; plne podporuje všeobecný zámer programu modernizácie štátnej pomoci prispôbiť pravidlá štátnej pomoci potrebe podpory hospodárskeho rastu v EÚ; konštatuje, že je mimoriadne dôležité podporiť hospodársky rast v najviac znevýhodnených regiónoch EÚ, aby by sa na vnútornom trhu minimalizovali rušivé účinky pomoci;
7. žiada však Komisiu, aby zabezpečila, aby sa podpora inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu pomocou štátnej pomoci vykonávala v celkovom súlade so spoľahlivými stratégiami dlhodobej fiškálnej konsolidácie; navrhuje, aby Komisia pri vypracovaní odporúčaní pre jednotlivé krajiny lepšie zohľadnila vzájomné prepojenie politiky štátnej pomoci a fiškálneho dohľadu, a žiada členské štáty, aby toto prepojenie vzali do úvahy pri vypracovaní svojich programov stability a konvergenčných programov a národných programov reforiem; zdôrazňuje potrebu zjednodušenia pravidiel a štihlejšej, ale presnejšie zameranej štátnej pomoci, pričom treba zároveň vziať do úvahy skutočnosť, že štátna pomoc by mala byť výnimkou, a nie pravidlom; zdôrazňuje potrebu zamedziť súpereniu v poskytovaní dotácií medzi členskými štátmi, a to najmä v čase prísnych rozpočtových obmedzení v celej EÚ;
8. domnieva sa, že regionálna pomoc splní svoj účel iba v prípade, ak sa použije striedmo a primerane a je sústredená do najviac znevýhodnených regiónov EÚ, kde ju najviac potrebujú; domnieva sa preto, že politika štátnej pomoci a politika súdržnosti sa vo veľkej miere vzájomne dopĺňajú a znásobujú svoj účinok; v tejto súvislosti naliehavo vyzýva Komisiu, aby zaistila, aby bola modernizácia štátnej pomoci v súlade s navrhovanými zmenami vo všeobecnom nariadení o štrukturálnych fondoch, a aby zabránila tomu, aby sa s oblasťami patriacimi do tej istej kategórie a s podobnými hospodárskymi ťažkosťami zaobchádzalo nerovnako; podčiarkuje štrukturálny prínos pomoci pre regionálny rozvoj, predovšetkým v situácii súčasnej hlbokéj hospodárskej krízy; žiada Komisiu, aby uznala, že kritérium pre krízu, ktorým je „vážna porucha fungovania v hospodárstve členského štátu“, naďalej platí v reálnom hospodárstve a vo finančnom sektore, a aby objasnila

a štandardizovala kritériá takéhoto posudzovania situácie;

9. poznamenáva, že existuje určitá miera prekryvania medzi štrukturálnymi fondmi v rámci politiky súdržnosti a poskytovaním štátnej pomoci spoločnostiam; zdôrazňuje, že na významnú časť výdavkov v rámci politiky súdržnosti EÚ v období 2014 až 2020 sa vzťahuje všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách a že v tejto súvislosti nie sú relevantné len usmernenia Komisie pre regionálnu pomoc, ale aj ďalšie horizontálne usmernenia alebo usmernenia špecifické pre konkrétne odvetvie; konštatuje, že všetky tieto nástroje štátnej pomoci musia byť vo vzájomnom súlade i v súlade s cieľmi politiky súdržnosti a že všetky tieto pravidlá by mali v konečnom dôsledku zabezpečovať efektívne vynakladanie verejných prostriedkov a podporovať rast;
10. zdôrazňuje, že so zreteľom na pripravované zmeny všeobecného nariadenia o štrukturálnych fondoch na obdobie 2014 – 2020 treba pri aktualizácii nielen usmernení Komisie pre regionálnu pomoc na obdobie 2014 – 2020, ale aj ďalších horizontálnych usmernení a usmernení špecifických pre konkrétny sektor v oblasti štátnej pomoci dôkladne zohľadniť zmeny v právnych predpisoch pre politiku súdržnosti, predovšetkým novú kategorizáciu regiónov; trvá na vytvorení reálnej súčinnosti medzi všetkými nástrojmi štátnej pomoci a politiky súdržnosti, aby sa zabránilo vzniku akýchkoľvek rušivých rozdielov a zabezpečilo sa čo najväčšie zosúladenie týchto dvoch politík;
11. berie na vedomie problémy, ktoré uviedla Komisia a ktoré sa týkajú investičnej pomoci pre veľké podniky, vzhľadom na dôkazy o tom, že nemá dostatočný stimulačný účinok; zastáva však názor, že úplné vyčlenenie veľkých podnikov zo štátnej pomoci v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, nie je odôvodnené vzhľadom na ich prínos pre zamestnanosť, vykonávanie subdodávateľských činností, z ktorých majú prospech malé a stredné podniky, ako aj ich účasť na výskume a vývoji; domnieva sa, že prítomnosť veľkých podnikov je často kľúčom k úspechu malých a stredných podnikov, ktoré majú prospech zo skupín vedených veľkými podnikmi, ako aj z ich subdodávateľskej činnosti; zdôrazňuje, že takéto vyčlenenie veľkých podnikov môže viesť k úbytku pracovných miest a k zníženej hospodárskej činnosti v príslušných regiónoch, ako aj k premiestneniu činnosti do iných regiónov v rámci EÚ alebo mimo nej; navrhuje, aby bola regionálna pomoc pre veľké podniky povolená v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, pričom by sa na ňu mala vzťahovať osobitná kontrola v nadväznosti na individuálnu notifikáciu i dodatočné kritériá pre zlučiteľnosť týkajúce sa stimulačného účinku a prínosu pre regionálny rozvoj prostredníctvom klastrov a subdodávateľských činností;
12. nalieha vyzýva Komisiu, aby zjednodušila a sprehľadnila prístup MSP k štátnej pomoci v najviac znevýhodnených regiónoch, a aby uznala ich význam pre regionálny rozvoj; zároveň Komisiu žiada, aby zintenzívnila činnosť v oblasti presadzovania predpisov vo významnejších, potenciálne problematickejších prípadoch;
13. poznamenáva, že na rozdiel od iných typov štátnej pomoci, ktorú možno poskytovať v celej EÚ, z definície regionálnej pomoci vyplýva, že by mala byť obmedzená z geografického hľadiska i z hľadiska počtu obyvateľov;
14. žiada Komisiu, aby preskúmala hospodárske účinky svojich rozhodnutí v oblasti regionálnej pomoci zo širšieho geografického hľadiska, keďže pohraničné regióny dokážu

konkurovať EHP, pokiaľ ide o umiestňovanie hospodárskych aktivít; odporúča Komisii, aby vzala tento bod do úvahy v rámci susedskej politiky EÚ aj pri rokovaníach s kandidátskymi krajinami;

15. súhlasí s Komisiou, že treba zabrániť tomu, aby štátna pomoc viedla k premiestňovaniu činností z jedného miesta na druhé v rámci EHP; vyjadruje však pochybnosti o navrhovaných odsekoch 24 a 25 a 122 až 124, keďže sa domnieva, že nedopĺňajú v dostatočnej miere politiku súdržnosti a nie sú v súlade s cieľom zjednodušovania; konštatuje najmä, že je zrejmé, že dvojročná lehota bola stanovená úplne náhodne a že presadzovanie tohto pravidla sa možno nebude dať zabezpečiť, keďže bude ťažké dokázať akákoľvek kauzálnu spojitosť, ako aj existenciu plánu na dva roky dopredu; vyjadruje znepokojenie nad tým, že na základe tohto pravidla sa môžu uprednostňovať mimoeurópske podniky pred európskymi a môže to viesť k premiestňovaniu činností mimo EHP, pričom tieto činnosti by inak bolo možné prostredníctvom regionálnej pomoci pritiahnúť do podporovaných oblastí;
16. vyjadruje pochybnosti aj o tom, že regionálna pomoc sa nesmie poskytnúť „podnikom, ktoré sú v ťažkostiach, v zmysle usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem, ktoré sú v ťažkostiach“ (odsek 11 navrhovaných usmernení); domnieva sa, že voči spoločnostiam, v ktorých prebieha reštrukturalizácia, by sa nemali uplatňovať prísnejšie opatrenia, a to najmä z toho dôvodu, že a priori negatívne posúdenie ich žiadostí o pomoc by mohlo viesť k premiestneniu činnosti mimo EÚ; upozorňuje, že reštrukturalizácia spoločností vykonávaná zodpovedným spôsobom je v súčasnom neistom a neustále sa vyvíjajúcom podnikateľskom prostredí najdôležitejším opatrením, ktoré dokáže z dlhodobého hľadiska zabezpečiť udržateľnosť investícií, pracovných miest a rastu; konštatuje, že vo svojom navrhovanom znení je toto pravidlo nielen v rozpore s potrebou pomáhať spoločnostiam zasiahnutým krízou v podporovaných oblastiach, ale je zároveň nemožné ho vykonávať, keďže v usmerneniach nie sú podniky v ťažkostiach nijako presne vymedzené; pripomína svoje uznesenie z 15. januára 2013, v ktorom vyzýva na predloženie právneho aktu o informovaní pracovníkov a konzultáciách s nimi, predvídaní a riadení reštrukturalizácie¹ a žiada Komisiu, aby konala bezodkladne;
17. vyjadruje presvedčenie, že je nevyhnutné ponechať určitú mieru flexibility na revíziu usmernení, ako sa uvádza v návrhu odseku 177, keďže tieto usmernenia sú navrhnuté na obdobie siedmich rokov a v budúcnosti môže byť potrebná ich zmena a doplnenie.

---

¹ Prijaté texty P7_TA(2013)0005.

VÝSLEDEK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	28.5.2013
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 38 - : 1 0 : 3
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Burkhard Balz, Elena Băsescu, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Syed Kamall, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Werner Langen, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Marlene Mizzi, Sławomir Nitrás, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Pablo Zalba Bidegain
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Thijs Berman, Philippe De Backer, Bas Eickhout, Sari Essayah, Mojca Kleva Kekuš, Thomas Mann

30.5.2013

STANOVISKO VÝBORU PRE ZAMESTNANOSŤ A SOCIÁLNE VECI

pre Výbor pre regionálny rozvoj

k regionálnej politike ako súčasť širších systémov štátnej podpory
(2013/2104(INI))

Spravodajkyňa výboru požiadaneho o stanovisko: Pervenche Berès

NÁVRHY

Výbor pre zamestnanosť a sociálne veci vyzýva Výbor pre regionálny rozvoj, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

- so zreteľom na oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 25. júna 2008 s názvom „Najskôr myslieť v malom: Iniciatíva „Small Business Act“ pre Európu (COM(2008)0394),
  - so zreteľom na svoje uznesenie z 5. júla 2011 o piatej správe Komisie o súdržnosti a stratégii pre politiku súdržnosti po roku 2013,
- A. keďže vývoj v najviac znevýhodnených regiónoch možno dosiahnuť vďaka systémom štátnej podpory, ktoré by podnecovali budúce súkromné investície do týchto oblastí a podporili by pozitívny vplyv na zamestnanosť;
- B. keďže štátna pomoc by mala byť lepšie prepojená s cieľmi, ktoré vytýčila Európska rada z Lisabonu v marci 2000, a s cieľmi stratégie Európa 2020 a zároveň by mala dopĺňať ciele ostatných politík EÚ, najmä politiky súdržnosti;
1. zastáva názor, že vykonávanie politiky súdržnosti a dodržiavanie pravidiel o systémoch štátnej podpory na posilnenie investícií na miestnej a regionálnej úrovni majú zásadný význam pri podpore hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti, regionálneho a miestneho rozvoja, inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu, a to vrátane v priemysle i pri vytváraní pracovných miest; nie si je však istý, či sú pravidlá o štátnej pomoci v súlade s cieľmi stanovenými v stratégii Európa 2020 a s využívaním európskych štrukturálnych a investičných fondov; žiada preto v záujme dosiahnutia sociálnych cieľov stratégie Európa 2020 koordinovaný prístup k štátnej pomoci a k politikám súdržnosti;

2. vyjadruje poľutovanie nad tým, že právny základ tejto reformy nestanovuje väčšie zapojenie Európskeho parlamentu do diskusie prostredníctvom riadneho legislatívneho postupu; žiada Komisiu, aby konzultovala s Parlamentom o podmienkach dohľadu nad rozhodnutiami a aktmi, ktoré prijímajú vnútroštátne a miestne orgány;
3. zdôrazňuje skutočnosť, že verejné investície a štátna pomoc sú veľmi dôležité na podporu hospodárskeho oživenia v Európe a že hrajú kľúčovú úlohu pri financovaní rozvoja priemyslu v odvetviach s potenciálom vysokého rastu a tvorby pracovných príležitostí, ako je oblasť nových informačných a komunikačných technológií a „zelená“ ekonomika;
4. víta zámer Komisie objasniť zásady modernizácie štátnej pomoci, sprehľadniť ich a zjednodušiť; nazdáva sa, že tieto zásady by mali byť dobre koordinované s ostatnými politikami EÚ a dostatočne jasné, predvídateľné a pružné, aby splnili potreby niektorých členských štátov a ich regiónov, ktoré čelia kríze a vážnym hospodárskym problémom; opakuje, že uznáva úlohu, ktorú zohráva štátna pomoc a verejné investície pri riešení krízy; vyjadruje znepokojenie nad tým, že návrh tak ako bol zverejnený na konzultácie, nemá dostatočný dôkazový základ, pôjde proti cieľu zjednodušovania a nedopĺňa dostatočne politiku súdržnosti, najmä pravidlá o zabránení presídľovaniu;
5. vzhľadom na alarmujúcu situáciu v oblasti nezamestnanosti, najmä medzi mladými ľuďmi, s úrovňou v niektorých oblastiach až 50 %, vyzýva členské štáty, regióny a príslušné orgány, aby uprednostňovali investície zamerané na vytváranie pracovných miest;
6. zdôrazňuje, že regionálna štátna pomoc pre najchudobnejšie regióny by mala podporovať zamestnanosť a zamestnávanie mladých ľudí, a pripomína, že vnútroštátna regionálna pomoc by sa mala vykonávať primerane a proporcionálne, aby sa dosiahli účinné a efektívne výsledky;
7. požaduje, aby sa územné rozčlenenie zharmonizovalo s novými návrhmi Komisie týkajúcimi sa politiky súdržnosti, a najmä s tvorbou novej kategórie prechodných regiónov s HDP v rozsahu 75 % až 90 % priemeru EÚ, a navrhuje zjednodušený systém, v ktorom by sa všetky prechodné regióny automaticky považovali za regióny, na ktoré sa vzťahuje článok 107 ods. 3 písm. c);
8. domnieva sa, že pomoc určená na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov, ktoré sa nachádzajú v kríze, by mala byť spojená s vymedzením stratégie regionálneho rozvoja s jasnými cieľmi;
9. zastáva názor, že štátna pomoc by sa mala zamerať v prvom rade na MSP, pretože tieto podniky zamestnávajú vo všeobecnosti najväčší počet európskych obyvateľov a lepšie poznajú regionálne potreby, pričom by sa však nemali vylúčiť veľké podniky, ktoré vo veľkej miere ovplyvňujú priamu aj nepriamu zamestnanosť a posilňujú rozvoj regiónov, v ktorých pôsobia;
10. domnieva sa, že nároky veľkých podnikov na stimuly štátnej pomoci by sa mali určovať nielen na základe veľkosti podniku či odvetvia, v ktorom pôsobia, ale aj na základe počtu pracovných miest, ktoré by mohli pomocou takéhoto stimulu vytvoriť, kvality a udržateľnosti týchto pracovných miest alebo udržateľnosti projektu ako celku vrátane

dlhodobého vplyvu na rozvoj dotknutého regiónu a stav zamestnanosti v týchto regiónoch; zdôrazňuje, že v súlade so zásadou subsidiarity by o tom, ktoré konkrétne projekty majú najvyšší potenciál dosiahnuť ciele politík EÚ, by mali rozhodovať členské štáty, príslušné regióny a miestne samosprávy;

11. Poukazuje na model sociálnej a inkluzívnej ekonomiky ako hospodársky model, ktorý by sa mal podporovať vzhľadom na jeho prínos k hospodárskemu rozvoju a sociálnej súdržnosti; žiada preto osobitný prístup k tomuto odvetviu;
12. víta doložku o záruke navrhovanú Komisiou, na základe ktorej by veľké spoločnosti museli zachovať investície a pracovné miesta vytvorené v oblasti, v ktorej bola pomoc udelená na obdobie 5 rokov alebo 3 rokov v prípade MSP;
13. navrhuje začlenenie doložky o vrátení celej pomoci podľa vzoru článku 57 súčasného všeobecného nariadenia o štrukturálnych fondoch; táto doložka o vrátení pomoci by sa uplatňovala počas piatich rokov po udelení pomoci, ak by bol ovplyvnený charakter alebo podmienky vykonávania spolufinancovanej operácie, ak by operácia viedla k vytvoreniu nenáležitej výhody pre spoločnosť alebo verejný orgán, ak by nastala zmena vlastníctva položky infraštruktúry alebo ak by sa zastavila výrobná činnosť; členské štáty a Komisia by mali zabezpečiť, aby podniky, voči ktorým sa vedie alebo viedlo konanie o vymáhaní pomoci v dôsledku presunu výrobnéj činnosti v rámci členského štátu alebo do iného členského štátu, nedostávali príspevok zo štrukturálnych fondov.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	29.5.2013
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 36 - : 1 0 : 3
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Csaba Óry, Siiri Oviir, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zannoni
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Françoise Castex, Jürgen Creutzmann, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopoulou, Csaba Sógor

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	30.5.2013
Výsledok záverečného hlasovania	+: 33 -: 6 0: 3
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Luís Paulo Alves, Jean-Jacob Bicep, John Bufton, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Martina Anderson, Karin Kadenbach, Lena Kolarska-Bobińska, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Evžen Tošenovský, Giommaria Uggias, Manfred Weber, Iuliu Winkler
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Albert Deß, Takis Hadjigeorgiou, Katarína Neved'alová